МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ДУ «НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ ЦЕНТР ВИЩОЇ ТА ФАХОВОЇ ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ»

Матеріали міжнародної науково-практичної конференції магістрантів

ЕКОЛОГІЗАЦІЯ ВИРОБНИЦТВА ТА ОХОРОНА ПРИРОДИ ЯК ОСНОВА ЗБАЛАНСОВАНОГО РОЗВИТКУ

21 листопада 2019 року

Біла Церква 2019

7. Федець І.П., Ткач В.П., Ведмідь М.М. Стан дібров Харківщини. Лісівництво і агролісомеліорація. К.: Урожай. 1994. № 89. С. 9 –13.
8. Фурдичко О.І., Гладун Г.Б., Лавров В.В. Ліс у Степу: основи сталого розвитку: Монографія; За наук. ред. О.І. Фурдичка. К.: Основа, 2006. 496 с.

УДК 639.39
СУЩЕНКО К.О., ФЕДОРОВ А.В., магістранти
Науковий керівник **– ПРИСЯЖНЮК Н.М.,** канд. вет. наук
Білоцерківський національний аграрний університет

ТЕХНОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ГОДІВЛІ МОЛОДІ ДИСКУСІВ

Повноцінне, правильне живлення молоді риб – запорука їхнього здоров'я і своєчасного статевого дозрівання. Молодь риб, що отримує своєчасно з кормом усі необхідні організму речовини, має здоровий екстер'єр, успішно протистоїть хворобам і несприятливому впливу середовища. І навпаки – риби, які не отримали вдосталь якісного корму, згодом стають кволими, розміри тіла непропорційні, тобто втрачають товарний вид, а їх утримання стає економічно не вигідним**.**
Ключові слова: дискус, мальок, науплії, нерестовища, акваріум.

Дискус – риба з роду *Symphysodon* родини цихлові (*Cichlidae*). Природний ареал поширення дискусів це води Бразилії, р. Амазонки, р. Ріо-Ісу, Ріо-Негру та ін. [1, 2]. Довжина у природному ареалі може досягати 25 см; форма тіла округла, дископодібна. Спинний та анальний плавці мають довгу основу і доходять до хвостового плавця. Слід відзначити, що дискуси не мають чітко вираженого статевого диморфізму, тому їх важко розпізнати у загальному акваріумі. Самки мають округлу будову тіла та поводять себе більш активно. Самці виростають трохи більшими, ніж самки, мають ширший лоб, витягнуті кінці спинного та анального плавців, а черевні плавці є ширшими та довшими, ніж у самок. Статева зрілість у самців настає у віці одного року, у самок – на два місяці раніше. Але зрілість може настати і через два роки, якщо умови утримання не підходять для риби [3, 4].

Дискусам притаманне піклування про потомство, тому перші 2–3 тижні мальок живиться слизовим секретом з тіла батьків. Годівля слизом підтримує швидкі темпи розвитку та високий рівень виживання молоді. Склад епітеліального слизу дискусів: загальний білок, кортизол, імуноглобуліни, концентрація іонів Na^+, K^+ і Ca^{2+}.

При спробі відняти малька від батьків раніше часу спостерігали високу смертність останніх тому, що вони не можуть поїдати традиційну живу їжу. Цей факт свідчить про те, що харчування секретом батьків дуже важливе для нащадків і містить важливі поживні речовини. Як показують дослідження *Symphysodon spp*. у епідермальному слизу присутні ряд амінокислот, присутні антитіла, такі як імуноглобулін М, які відіграють роль у захисті від бактерій, паразитів і грибів, присутніх у дорослих особин.

Після викльову личинка дискуса живиться поверхневими виділеннями батьків. Як показали наші спостереження за дискурсами впродовж року, якщо пара сильна і спокійна, то не слід поспішати з внесенням додаткових кормів – молоді цілком вистачає шкірного секрету батьків.

Через тиждень у раціон молоді додається жива науплія артемії, розмір якої приблизно 0,5 мм. За добу додається 3–4 г науплії, які розподіляються на кілька внесень і долаються 5–6 разів на день. Потрібно слідкувати щоб артемія плавала в акваріумі весь світловий день, щоб личинки могли поїдати її – так розвиток молоді відбувається швидше та продуктивніше. У прісній воді науплія живе лише 2–3 години.

З моменту переходу личинок дискуса на живлення наупліями в нерестовищі невеликими дозами починають підміну води одночасно з видаленням залишків корму. Як правило, сильна пара годує своє потомство до 1,5 місяця. Але, як правило, в цьому немає необхідності: вже через 2–3 тижні батьків і мальків можна розділити.

Для культивування науплії артемії, в одному літрі води ми розчиняли дві чайні ложки солі і додавали туди одну чайну ложку яєць. Воду з сіллю розводили у трилітровій банці.

До води опускали компресор, температуру води підтримували таку саму, як і в акваріумі з мальком, для подовження життя науплій в прісній воді. Личинки з'являлися через 48, 36 і 24 години при температурі відповідно +20, 25 і 30 °С. Коли личинки вилуплилися, компресор вимикали. Після чого на поверхню спливали порожні оболонки яєць, а червонуваті личинки збиралися на дні. Діставали личинок з дна за допомогою тонкого шлангу. Вихід личинок з яєць залежав від умов і строку їх зберігання. Перед годуванням мальків, личинок артемії відловлювали сачком з щільної тканини та обережно промивали.

Через місяць личинки дискуса повністю живляться замороженою артемією. При цьому довжина малька складає 25,0–30,0 мм. Активний ріст у дискусів тривав до трьох місяців, після приріст довжини складав 1 – 2 см за місяць. Дуже важливо, в цей період, втримати здоровий ріст дискусів і не допустити затягнення тіла риби – коли розміри тіла не пропорційні і мають відхилення від норм для здорового екстер'єру риби. Така риба втрачає товарний вигляд і її утримання стає економічно не вигідним.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Серикова Г.А., Сериков Л.В. Новейшая энциклопедия аквариумиста. М.: ООО «Дом Славянской книги», 2009. 432 с.
2. Мэтр-Аллен Тьери, Пьенуар Кристиан Большой путеводитель по аквариуму (перевод с французького). Ниола-Пресс, 2008. 288 с.
3. Михайлов В.А., Аквариум: Корм и питание рыб. Москва: Юнвес, 2000. 59 с.
4. Михайлов В.А. Аквариум. Болезни рыб и их лечение. М.: Дельта М, 2004. 96 с.
5. Мартин Сандер. Техническое оснащение аквариума. М.: Астрель, 2004. 255 с.